

CARTA DE L'ALCALDE

Una economia sense incerteses

ÀNGEL ROS I DOMINGO
PAER EN CAP

LLEIDA HA estat el centre del debat econòmic a Catalunya aquest dijous i divendres, amb la celebració de la Trobada al Pirineu a la Seu d'Urgell. El debat ha estat marcat per la situació política a Catalunya i a Espanya, pels factors que ajuden a progressar l'empresariat en un món en canvi constant així com per la necessitat d'assolir una sortida de la crisi que sigui efectiva i justa socialment per a tothom.

A escala política, després dels esdeveniments del darrer any, és molt necessari emetre a arreu un missatge clar de legalitat i d'estabilitat per no introduir incerteses en la gestió de l'economia i per apaivagar les moltes que s'han generat. En economia, els riscos es poden quantificar i gestionar. Les incerteses, no. Confio que el diàleg que estan invocant els nous governs a Catalunya i a Espanya serveixi per trobar una sortida al conflicte institucional actual, que incideix fortament en la societat i en l'economia.

Pel que fa a la darrera crisi econòmica, encara no superada, les ciutats som un dels principals camps on s'està lliurant la batalla per revertir els seus efectes en la població. Les polítiques d'ocupació, educatives, de dinamització econòmica i d'ajuda social han saltat fa temps a la primera línia de

l'agenda de molts ajuntaments, entre els quals, la Paeria. A més, a Lleida, projectes i institucions creats en l'època precrisi i molt abans, per tal de ser motors econòmics, han tingut un paper remarcable en aquests temps difícils.

És el cas del Parc Científic i Tecnològic de Lleida liderat per la Paeria i la UdL. Que la ciutat hagi pogut comptar amb un equipament on en els darrers deu anys s'han incorporat 1.800 professionals en 130 empreses és important. També és el cas de Fira de Lleida, que l'any passat ha tancat un dels millors exercicis de la seva història i ha generat un impacte de 17,2 milions d'euros per a la ciutat. Un altre exemple és GlobaLleida que, en tot el 2017 i en els 3 primers mesos del 2018, ha contribuït a crear i a donar continuïtat a 148 empreses i a la generació de 277 llocs de treball en tota la

província. GlobaLleida és la institució de promoció econòmica del territori de Lleida en què participem l'Ajuntament i la Diputació de Lleida, les Cambres de Comerç de Lleida i Tàrrrega i la Universitat de Lleida. A escala de ciutat, l'Institut Municipal d'Ocupació de la Paeria ha facilitat la inserció laboral de 2.000 persones l'any passat.

Aprofundir en la internacionalització de l'economia catalana ha estat un dels factors més citats a la Trobada al Pirineu per ajudar a assolir un major dinamisme i competitivitat. La ciutat de Lleida, centre d'una de les principals regions agroalimentàries d'Europa amb importants àmbits associats com el logístic i el de la recerca, també contribueix a enfortir aquesta línia, amb la tasca de Mercolleida –l'lotja de referència europea–, amb Fira de Lleida –que té en Sant Miquel i en Municipàlia els bucs insígnia de les seves mostres internacionals– i el mateix Parc Científic que aposta per reforçar el seu perfil global i amb la mirada posada en un dels màxims epicentres de la innovació tecnològica mundial, Califòrnia. Com ho fem de la mà de l'Associació d'Amics de Gaspar de Portolà que prepara per octubre un Congrés per intercanvis empresarials, tecnològics i culturals, Catalunya-Califòrnia.

Altres factors de progrés que s'han destacat en la trobada són la innovació, la digitalització i la formació dels joves.

És molt necessari emetre un missatge clar de legalitat i d'estabilitat per no introduir incerteses en la gestió de l'economia i per apaivagar les moltes que s'han generat

En aquests àmbits incideixen les institucions i organismes ja citats, especialment el Parc Científic, la Universitat de Lleida (membre del Campus d'Excel·lència Internacional de la Vall de l'Ebre-Campus Iberus) i també la pujança dels estudis de Formació Professional de modalitat dual a Lleida.

Demanem estabilitat a la política perquè estabilitat és el que hem aportat moltes ciutats i ajuntaments en les darreres crisis, tant en l'econòmica com en la política. Els municipis hem de generar un marc de confiança perquè l'economia hi

pugui arrelar amb la dimensió particular de cada projecte, tots valuosos. Des d'un petit comerç de barri fins a grans empreses locals que poden tenir abast mundial.

Lleida és una ciutat de serveis, comercial i universitària, nus d'una potent regió agroalimentària que, en els darrers temps, ha enriquit el seu perfil com a capital turística, cultural i seu de grans esdeveniments esportius. Des de l'estabilitat municipal, mirem de contribuir a l'economia catalana aportant projectes i instruments per al progrés col·lectiu.

CRÒNICA POLÍTICA

Una Espanya de vertigen millora la seua imatge

MANUEL CAMPO VIDAL
PERIODISTA

NO HI ha espectacle millor que les notícies. Espanya viu unes setmanes de vertigen només comparables a alguns trams de la Transició quan esdeveniments insòlits impactaven diàriament. Un tuit ho resumia brillantment: "Tinc un fillol des de fa quinze dies i ja ha conegut dos presidents de Govern, dos entrenadors del Reial Madrid, dos seleccionadors nacionals i tres ministres de Cultura." A banda del que encara no sabem, el fillol ja té garantit conèixer en unes setmanes dos presidents del Partit Popular i nous diputats per renúncia d'altres, com Rajoy.

En una disputada contra-programació entre política i esport, la voràgine no cessa i les enquestes disparen el PSOE

gairebé quaranta diputats amunt que li cedeixen populars i Units Podem. Avança Ciutadans, que doblaria de llarg els seus trenta escons actuals, i obriria la possibilitat d'un gabinet Sánchez-Rivera. Això va estar a punt de succeir fa dos anys però Pablo Iglesias ho va impedir, a major glòria de Mariano Rajoy. En un acte de purificació, Iglesias ara va facilitar la investidura de Sánchez i li proposa vint mesures de programa legislatiu comú. Podem entra en política, podria dir-se, i no només està a la galeria de fotos com fins ara.

Aquesta mateixa enquesta d'El Periódico confirma que tres de cada quatre espanyols es mostren favorables al canvi de Govern. Així de desgastat

estava Rajoy. I així de deteriorada la imatge d'Espanya a l'exterior difonent-se la idea que aquest és un país endarrerit –com diu l'independentisme català– amb falta de llibertats i confusió de poders. N'hi ha hagut prou amb la sentència contra Urdangarin, que suposa la seua entrada a la presó, la composició insòlita del nou Govern de Pedro Sánchez, que ha sorprès el món literalment a l'incloure onze ministres d'excel·lent preparació, i els primers moviments del ministre d'Exteriors, Josep Borrell, per capgirar la situació. Explica Sandrine Morel, corresponent a Espanya del prestigiós rotatiu francès *Le Monde*, la constant atenció rebuda de la Generalitat en aquests anys, amb portes obertes per a la constant intoxicació informativa contra Espanya –fins i tot tenien un grup de WhatsApp amb els corresponents en el qual diàriament el "ministre

d'Exteriors" català, Romeva, facilitava informació– davant l'entossudiment de la Moncloa i del ministeri d'Exteriors.

L'abúlia de Rajoy només la va superar el ministre Dastis. En els pocs dies que Borrell fa que està en el càrrec ha concedit una entrevista conjunta als cinc diaris més influents del món i s'ha reunit amb els seixanta corresponents acreditats a Madrid. Puigdemont està que treu foc pels queixals perquè el seu afany a desestabilitzar Espanya desacreditant-la internacionalment –així ho interpreta Duran i Lleida– topa amb l'ofensiva de Borrell per recuperar el prestigi picat per la propaganda secessionista, aliada amb la incompareixença del Govern espanyol. El dissortat 1 d'octubre –del qual TV3 ha fet més programes que el Canal Historia sobre les guerres mundials– pesarà com una llosa en aquesta recuperació. Ningú ha demanat investigar

qui va donar la desafortunada ordre d'intervenció policial en els col·legis en els quals s'assajava el referèndum. No ho farà cap partit independentista perquè limitar la responsabilitat a un comandament polític significaria debilitar el missatge d'"Espanya ens oprimeix i ens reprimeix".

Però no es treguin el cinturó de seguretat antisorpresa perquè això segueix. El Partit Popular espera sense alè el successor de Rajoy. En una magistral administració de temps, Núñez Feijóo fins i tot medita si hi va o no hi va. Mentrestant, les senyores Cospedal i Sáenz de Santamaría deixen anar que només hi aniran si Feijóo no es presenta. Mentrestant, Rajoy dimiteix de tot el que pot. Torna a la seua plaça de Registrador de la Propietat. Res de Consell d'Estat, com ZP, ni de designar successor al PP, com Aznar. La voràgine és tal que amenaça fins i tot les vacances.